

Förordning (1986:17) om tillämpning av en överenskommelse mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

1 §

[9001] Den överenskommelse mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor som har undertecknats den 20 mars 1985 skall gälla här i riket.

Överenskommelsen i engelsk text och svensk översättning bifogas denna förordning som bilaga ([9011] o.f.).

Anm. Den engelska texten har inte tagits in.

2 §

[9002] Tullverket fullgör för svensk del de uppgifter som anges i artikel 15 [9025] första stycket i överenskommelsen. *Förordning (1999:501)*.

Anm. Se [9031].

Bilaga

Överenskommelse (SÖ 1985:97) mellan Konungariket Sverige och Konungariket Nederländerna om ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Konungariket Sveriges och Konungariket Nederländernas regeringar,

– som beaktar att överträdelser av tullagarna skadar deras respektive länders ekonomiska, fiskala och sociala intressen liksom handelns, industrins och jordbrukets legitima intressen;

– som beaktar vikten av att säkerställa ett riktigt fastställande av import- och exporttullar och skatter och en korrekt tillämpning av föreskrifter om förbud, restriktioner och kontroll;

– som är övertygade om att bemödanden att förhindra överträdelser av tullagar och bemödanden om att säkerställa en riktig uppbörd av import- och exporttullar och skatter kan göras mer effektiva genom samarbete mellan deras tullmyndigheter;

– som uppmärksammar Tullsamarbetsrådets rekommendation om ömsesidigt administrativt bistånd den 5 december 1953 [7955] och andra förevarande internationella instrument beträffande lämnande av ömsesidigt bistånd i tullfrågor;

har kommit överens om följande:

Definitioner

Artikel 1

[9011] I denna överenskommelse avses med:

(a) termen "stat" en av de fördragsslutande staterna;

(b) termen "tullagar" bestämmelser i lagar eller andra författningar rörande import, export och transitering av varor, vare sig det gäller tullar, skatter eller andra avgifter, eller fråga är om förbud, restriktioner eller kontrollåtgärder;

(c) termen "tullmyndighet" i Konungariket Sverige, Generaltullstyrelsen och Konungariket Nederländerna, den centrala myndighet som är ansvarig för

Förordning (1986:17) om tillämpning av en överenskommelse mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

Uppdaterad:

tillämpningen av tullagarna. Staterna skall lämna varandra all behövlig information i detta avseende.

Tillämpningsområde

Artikel 2

[9012] 1. Staterna skall, genom sina tullmyndigheter och i enlighet med bestämmelserna i denna överenskommelse, lämna varandra ömsesidigt administrativt bistånd

- (a) i syfte att säkerställa att tullagarna vederbörligen efterlevs,
- (b) i syfte att förhindra, utreda och beivra överträdelser av tullagarna.

2. Bistånd enligt denna överenskommelse skall lämnas i enlighet med den anmodade statens lagstiftning och inom ramen för tullmyndighetens befogenheter och resurser.

3. Denna överenskommelse avser inte indrivning av tullar, skatter eller andra avgifter.

Utbyte av upplysningar

Artikel 3

[9013] 1. Staternas tullmyndigheter skall, på begäran, lämna varandra alla upplysningar som kan bidra till att säkerställa noggrannhet i tillämpningen av tullagarna och särskilt upplysningar som kan underlätta:

- tillämpningen av import- och exportförbud och restriktioner,
- tillämpningen av nationella ursprungsregler som inte omfattas av andra arrangemang.

2. Om den anmodade myndigheten inte har de efterfrågade upplysningarna, skall den inleda efterforskningar i enlighet med föreskrifterna i sina tullagar.

3. Den anmodade tullmyndigheten skall bedriva dessa efterforskningar som om den handlade för sin egen räkning.

Artikel 4

[9014] Staternas tullmyndigheter skall, på begäran, lämna varandra alla upplysningar som utvisar att varor som exporterats från den ena staten till den andra har importerats på ett riktigt sätt till den statens territorium och som utvisar vilken tullkontrollåtgärd som eventuellt vidtagits med varorna.

Artikel 5

[9015] 1. Tullmyndigheterna skall, självmant eller på begäran, lämna varandra upplysningar rörande överträdelser av tullagarna och särskilt upplysningar beträffande:

- (a) nya hjälpmedel och metoder som används eller misstänks för att användas vid överträdelser av tullagarna;
- (b) varor som är kända för eller misstänks för att vara föremål för smuggling;
- (c) fordon, fartyg, luftfartyg eller andra transportmedel som har eller misstänks för att ha använts vid överträdelser av tullagar eller som misstänks för att användas vid sådana överträdelser.

2. Tullmyndigheten i den ena staten skall, självmant eller på begäran, lämna tullmyndigheten i den andra staten rapporter, bevisprotokoll eller bestyrkta kopior av handlingar med alla tillgängliga upplysningar om planerade eller upptäckta

handlingar, som utgör eller förefaller utgöra överträdelse av den senare statens tullagar.

Övervakning av personer, varor och transportmedel

Artikel 6

[9016] Tullmyndigheten i den ena staten skall, inom ramen för sina befogenheter och resurser, självant eller på begäran av den andra statens tullmyndighet, utöva övervakning av:

(a) resor, särskilt inresor till och utresor från sitt territorium, som företas av personer som har eller misstänks för att ha begått överträdelser av den andra statens tullagar eller som misstänks begå sådana överträdelser;

(b) fordon, fartyg, luftfartyg och andra transportmedel som har eller misstänks för att ha använts vid överträdelser av den andra statens tullagar eller misstänks användas vid sådana överträdelser;

(c) varurörelser som av den andra statens tullmyndighet rapporteras ge upphov till betydande olovlig trafik till eller från dess territorium;

(d) platser där ovanliga varulager har byggts upp, vilket ger skäl till förmodan att lagren skall användas för olovlig införsel till den andra statens territorium.

Undersökningar

Artikel 7

[9017] 1. Om den ena statens tullmyndighet så begär, skall den andra statens tullmyndighet inleda officiella utredningar av förfaranden som är eller förefaller vara i strid med tullagarna. Resultaten av sådana utredningar skall meddelas den anmodande myndigheten.

2. Dessa utredningar skall företas i enlighet med den anmodade statens lagar och andra författningar. Den anmodade myndigheten skall förfara som om den handlade för sin egen räkning.

Artikel 8

[9018] Tulltjänstemän i den ena staten som är bemyndigade att utreda överträdelser av tullagar, får, i särskilda fall, med tillåtelse från den andra statens tullmyndighet, närvara på denna stats territorium när dess tulltjänstemän utreder överträdelser som är av vikt för den först nämnda statens tullmyndighet.

Artikel 9

[9019] När tjänstemän från en stat är närvarande på den andra statens territorium i enlighet med bestämmelserna i denna överenskommelse skall de, närhelst de anmodas om detta, kunna styrka sin tjänsteställning.

Bruk av upplysningar och handlingar

Artikel 10

[9020] 1. Upplysningar och handlingar som erhållits enligt denna överenskommelse får inte användas för andra syften än de som anges i denna överenskommelse. De får användas för andra syften endast med tillstånd från den tullmyndighet som lämnat dem och förutsatt att detta inte strider mot föreskrifter som är tillämpliga på den mottagande tullmyndigheten.

Förordning (1986:17) om tillämpning av en överenskommelse mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

Uppdaterad:

2. Framställningar, upplysningar, sakkunnigutlåtanden och andra meddelanden som mottagits av en stat skall vara underkastade samma sekretesskydd som gäller i den staten för samma slag av upplysningar och handlingar.

Artikel 11

[9021] De båda staternas tullmyndigheter får, i enlighet med syftena och inom ramen för denna överenskommelse, i sina bevisprotokoll, rapporter och vittnesmål samt vid förhandlingar och åtal inför domstol som bevisning använda upplysningar och handlingar som erhållits enligt denna överenskommelse.

Rätten att åberopa sådana upplysningar och handlingar som bevisning inför domstol och den vikt som skall fästas därvid avgörs av den nationella lagstiftningen.

Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

Artikel 12

[9022] 1. Om den anmodade tullmyndigheten anser att det begärda biståndet skulle inkräkta på den anmodade statens allmänna rättsprinciper, suveränitet, säkerhet eller andra väsentliga intressen eller skulle innebära en kränkning av en industriell, kommersiell eller yrkesmässig hemlighet, kan tullmyndigheten helt eller delvis vägra bistånd eller lämna bistånd med vissa villkor eller förbehåll.

2. Om en framställning om bistånd inte kan efterkommas, skall den anmodande statens tullmyndighet underrättas därom utan dröjsmål. Skälen till vägran att lämna bistånd skall anges.

3. Åtagandet att lämna bistånd skall inte innefatta lämnande av upplysningar eller handlingar som tullmyndigheterna införskaffat med hjälp av bemyndigande från domstol. När sådant bistånd efterfrågas får emellertid det begärda biståndet lämnas, om domstolen ger sitt tillstånd.

4. Om tullmyndigheten i den ena staten begär bistånd som den själv inte skulle kunna lämna om den blev anmodad därtill av tullmyndigheten i den andra staten, skall den framhålla detta i sin framställning. I sådant fall skall den anmodade tullmyndigheten ha handlingsfrihet att bestämma om framställningen skall efterkommas.

Delgivning

Artikel 13

[9023] På begäran av tullmyndigheten i den ena staten skall tullmyndigheten i den andra staten, i enlighet med sina nationella lagar och andra författningar, delge berörda parter som är bosatta eller som vistas på dess territorium, åtgärder och beslut som meddelats av administrativa myndigheter vid tillämpningen av tullagarna.

Kostnader

Artikel 14

[9024] Staterna skall avstå från att kräva ersättning för kostnader som föranletts av tillämpningen av denna överenskommelse, utom vad angår den gottgörelse som utgått till sakkunniga.

Utbyte av bistånd

Artikel 15

Förordning (1986:17) om tillämpning av en överenskommelse mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

Uppdaterad:

[9025] 1. Bistånd enligt denna överenskommelse skall utväxlas direkt mellan staternas tullmyndigheter. Dessa myndigheter skall gemensamt fastställa de närmare bestämmelserna för tillämpningen.

2. Staternas tullmyndigheter får föranstalta om att dess utredningsenheter kan stå i direkt förbindelse med varandra.

Giltighetsområde

Artikel 16

[9026] 1. För Konungariket Sveriges vidkommande skall överenskommelsen tillämpas på dess territorium.

2. För Konungariket Nederländernas vidkommande skall överenskommelsen tillämpas på dess territorium i Europa. Överenskommelsen kan emellertid, helt eller med nödvändiga förändringar, utsträckas till att gälla även de Nederländska Antillerna.

3. En sådan utsträckning av överenskommelsen skall gälla från det datum och med de förändringar och på de villkor, inbegripet villkor om uppsägning, som överenskommes genom diplomatiska kanaler.

Ikraftträdande och uppsägning

[9031] GTS k (TFS 1986:96) med föreskrifter om tillämpning av överenskommelsen mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

Med stöd av 2 § [9002] förordningen (1986:17) om tillämpning av en överenskommelse mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor föreskriver Generaltullstyrelsen följande.

För tillämpning av överenskommelsen den 20 mars 1985 mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor ([9011] o.f.) gäller de föreskrifter som anges i bilaga till denna kungörelse.

Bilaga

Regler för tillämpningen av överenskommelsen mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

För tillämpningen av överenskommelsen om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor mellan Sverige och Nederländerna har tullmyndigheterna i Sverige och Nederländerna i enlighet med artikel 15 [9025] punkt 1 enats om följande:

I. Allmänna överväganden

1. Definitioner

I dessa tillämpningsföreskrifter avses med:

a. termen "framställning" begäran om bistånd som görs skriftligt däri inbegripet per telex och telefax (eller muntligt men med skriftlig bekräftelse);

Förordning (1986:17) om tillämpning av en överenskommelse mellan Sverige och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

Uppdaterad:

b. termen "upplysning" alla slags handlingar t.ex. skriftlig information, utsagor, rapporter, formella delgivningar, kopior av räkenskaper eller register o.s.v. som sänds som underlag för eller som svar på en begäran med angivande i följebrevet av deras antal och slag;

c. termen "tullmyndighet" alla centrala myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av tullagarna (i anledning av denna överenskommelse).

2. Samarbetsrutiner

a. Den anmodade staten skall lämna de begärda upplysningarna och handlingarna så snart som möjligt.

b. Upplysningar skall utbytas direkt mellan de myndigheter som anges i punkt 4 nedan.

c. Framställningar om upplysningar skall vara skrivna på engelska.

d. Meddelanden skall formuleras enkelt och klart och vara lätta att förstå. Förkortningar, särskilt av namn på lagar o.s.v. skall därför undvikas i så stor utsträckning som möjligt.

e. Alla officiella brev, rapporter och liknande handlingar som sänds till den andra statens tullmyndighet skall vara undertecknade av vederbörligen bemyndigad tjänsteman. Underskriften skall förtydligas med namnet, skrivet på maskin, och tjänsteställning samt om möjligt tjänsteställets stämpelavtryck.

3. Framställnings innehåll

Framställningar skall innehålla följande uppgifter:

a. namn på den tullmyndighet som gör framställningen;

b. framställningens syfte;

c. skälen som framställningen grundar sig på, med omnämnande av de tillämpliga artiklarna i överenskommelsen.

Det rekommenderas att framställningen innehåller alla uppgifter som den anmodande myndigheten har tillgång till och som skulle kunna vara den anmodade myndigheten till hjälp (sammanfattning av omständigheterna: uppgifter om inblandade personer, och i synnerhet deras nationalitet, ålder och nuvarande vistelseort, upplysningar om inblandade företag o.s.v.).

4. Kontaktmyndigheter

De myndigheter som har utsetts att handha kontakterna vid tillämpning av överenskommelsen är de centrala tullmyndigheterna (bilaga I¹); den nederländska tullmyndigheten kan emellertid bemyndiga de utredningsenheter som nämns i bilaga III att stå i direkt kontakt med den svenska centrala tullmyndigheten. Den nederländska tullmyndigheten skall lämna den svenska centrala tullmyndigheten alla upplysningar av betydelse i denna fråga.

¹ Bilagorna här utelämnade.

II. Särskilda föreskrifter

till Artikel 3

Framställningar skall av den anmodande statens kontaktmyndighet sändas till den anmodade statens kontaktmyndighet.

till Artikel 4

Framställningar om bistånd skall endast göras i konkreta fall som är av väsentlig betydelse för den anmodande staten.

till Artikel 8

a. Om den anmodande centrala myndigheten vill ha en tjänsteman närvarande när biståndsåtgärder vidtas, skall detta anges i framställningen.

b. Om den anmodade tullmyndigheten anser att det är lämpligt eller nödvändigt att en tjänsteman från den anmodande staten är närvarande när de begärda biståndsåtgärderna vidtas, skall den underrätta den anmodande myndigheten.

c. Om det har godkänts att en tjänsteman får vara närvarande i enlighet med punkt a eller b, skall den anmodade centrala myndigheten underrätta den anmodande myndigheten om när och var de begärda åtgärderna skall vidtas.

d. Tjänstemän som utsetts att vara närvarande vid utredningar skall enbart ha rådgivande funktion medan utredningarna och kontrollerna skall utföras av den anmodade statens tjänstemän.

Delgivning

till Artikel 13

a. Förutom uppgifterna enligt punkt I (3) bör i framställningen om delgivning anges:

- beskaffenheten hos den handling som skall delges (t.ex. kallelse, beslut eller skattebeslut),

- namnet på den person (och nationaliteten) eller det företag med vilket delgivningen skall ske, jämte hemvist eller säte.

b. Innehåller handling som skall delges en anmaning till inställelse, får den inte innehålla omnämnande av eventuella tvångsmedel.

c. Eventuell översättning som bifogas begäran om delgivning skall behandlas som inofficiell.

d. Framställning om delgivning skall normalt ej göras i ärenden som gäller mindre belopp av skatter och tullar än 1.000 holländska floriner eller 2.500 svenska kronor. Framställningar får emellertid göras avseende lägre belopp om särskilda skäl föreligger.